

delse af denne nye gavnlige og paafljønnelsesværdige Indretning. I det Hele forekommer det mig, at Postvæsenet i flere Retninger kunde være nok saa rask. Det har glædet mig at see, at en saa forømt Egn af Landet som Thy nu faaer daglig Postforbindelse med Thisted og Struer. Tidligere fik Thy kun 3 Gange Post om Ugen, nu faaer det endelig 7 Gange. Det vilde have glædet mig, om Localposten mellem Søby og Frederikshavn ligeledes var bleven udvidet til 7 Gange om Ugen. Det er vistnok et Sted, der i denne Henseende trænger til Udviisling. — Hvad Udgifterne til Telegraphvæsenet angaaer, mangler jeg, eftersom jeg har overveiet det, en Traad til Søkken. Søkken er en livlig og opblomstrende Flekke i en god Egn og staaer i ikke ringe Forbindelse søværts, og jeg troer, at det vilde være mere anbefalelsesværdigt at lægge Telegraphstationen der, end det — hvor rigtigt det ellers kan være — er at lægge en Station f. Ex. inde ved en Landsby, der har den Fordeel, at man kan komme om ikke fra den ene Side saa fra den anden. Jeg vil ikke sige, at det er mere rentabelt, men det er hensigtsbærende i Strandingsstilsælde og under andre saadanne Omstændigheder. — Ved Toldvæsenet kunne vi vistnok iaar spare 120,000 Rd. til en ny Toldbygning paa Kjøbenhavns Toldbod. Det letter jo altid Noget paa Balancen, og jeg vil ikke antage, Bygningen er saa nødvendig, som Anmærkningerne sige; talsfald er den vist ikke nødvendig iaar, dersom vi skulde komme til et Resultat, som tilraadede en saadan Besparselse. Vort Toldvæsen er stadig beregnet efter, at den extraordinaire Toldlov er ordinær. Denne extraordinaire Toldlov fremstaaer en Indtægt af indtil 1,400,000 Rd. Det maa man erindre, naar man tager Balancen i Betragtning, at denne Indtægt egentlig er en extraordinær. Vil man anlægge Toldloven saaledes, at den kan give en Indtægt som den nu calculerede, forekommer det mig dog, at Villighed i høj Grad taler for en Revision, saa at vi faae Tolden noget anderledes fordelt paa de forskjellige Varer, end hidtil har været Tilfældet.

Hvad nu endelig angaaer Indkomstskattens Nødvendighed med Hensyn til den nuværende Balance, saa er jeg af den Ansættelse, at vil man ikke gjøre noget Fremskridt, finder man dette forsvarligt under Tider som dem, vi leve i, saa kan man iaar undlade at bevilge Finantsministeren nogen extraordinær Indtægt, saa kan man lade Underbalancen godskrives af Kassebeholdningen efter nogen foretagen Besparselse paa enkelte Steder, som vistnok kan opnaaes med det Formaal for Die; men hellere end at man skulde lægge Indkomstskatten paa Hylde, vilde jeg foreslaae, hvis man vilde gaae den Vej ikke at gjøre de forøgede Udgifter, at man da i § 1 af en saadan Lov hævede den extraordinaire Toldlov af 4de August 1864 og derefter ikke sagde 1 Million, men at f. Ex. 1½ Million skulde udredes gennem en Indkomstskat, thi det er jo bekjendt nok, at Tolden hviler fortrinnsvis paa den uformuende Deel af Befolkningen, men det turde være billigt, at vi gennem Indkomstskatloven til Erstatning derfor lagde Skatten fortrinnsvis paa den formuende Deel af Befolkningen. Mit Standpunkt er altsaa dette: ikke at slippe for en Indkomstskat, men selv om vi — hvad jeg ikke vil tilraade — skulde gaae den Vej intet Fremskridt at gjøre og altsaa ingen forhøiede Skatter at paalægge iaar, saa burde vi — jeg gjentager det — i § 1 af Indkomstskatloven hæve den extraordinaire Toldlov og da gaae ind paa et større Beløb. For imidlertid at faae Indkomstskatten anlagt saaledes, at den kunde hjælpe til at hæve Misforholdet af den indirecte Beskatning med Hensyn til Formuende og Uformuende, maatte man selvfølgelig anlægge den efter en stigende Scala; det vil være temmelig nødvendigt, dersom vi ville komme til og saa med Hensyn til Beskatningsforhold at yde den Uformuende nogen større Nærfærdighed end hidtil. Jeg mener altsaa en Indkomstskat efter en stigende Scala haade iaar og fremdeles, og at den Skatteletelse, man vil gjøre nu eller siden, tilveiebringes paa andre Punkter navnlig ved en Revision og Nedsettelse af de indirecte Skatter. Med disse Bemærkninger